

ROZMARZNAĆ (1) *vb pf*

Wymowa: rozmar-znać.

inf rozmarznąć.

Sł stp brak, Cn: rozmarznąć, rozmarzło, Linde XVII w. (z Cn).

Odtajać (a. rozmrozić), stać się (a. uczynić coś) miękkim pod wpływem wzrostu temperatury; regelare Mącz, Cn; regelari Cn: Regelo, Zás rozmárznąć álbo odmárznąć. Mącz 349c.

Formacje współrdzenne cf MARZNAĆ.

KO